

Перспективи створення української служби пробації є неясними. Але Україні явно не слід ігнорувати світовий досвід обґрунтування служби пробації і потрібно відійти від традиційних, але вже застарілих поглядів щодо сутності сучасних альтернативних кримінально – правових заходів.

На нашу думку, цей вид впливу на злочинця може стати одним із найефективніших, адже, в першу чергу, це пов'язано з особистим підходом до кожної особи, яка вчинила правопорушення, бо наше законодавство направлено саме на виправлення людини, а не засудження. А притягнення до кримінальної відповідальності носить вже більш каральний характер, а не виховний.

Список використаних джерел:

1. Крылова Н. Е., Серебренникова А. В. Уголовное право современных зарубежных стран (Англии, США, Франции, Германии) Учебное пособие. – М.: Зерцало. – 1997. – 192 с.
2. Ягунов Д.В. Філософія пробації: трансформація поглядів на сутність та цілі поводження зі злочинцями (період після 1990-х років) // Актуальні проблеми політики. – Одеса, 2011. – Випуск 41. – С. 198-207.
3. Adler F., Mueller G., Lauter W. Criminal Justice. – New-York, 1994. – P. 438.
4. Хуторская Н. Б. Институт пробації в США: уголовно-правовые, криминологические и организационно-управленческие аспекты: автореф. дис.... канд. юрид. наук. М., 1992. – 14 с.
5. Ягунов Д. Про пробацію [Електронний ресурс]. – Режим доступу: URL: http://dmytro-yagunov.at.ua/news/pro_probaciu/2009-09-07-98

Доброва Я.Р., Карпа О.А.

студенти,

Науковий керівник: Семенова Л.Ю.

кандидат економічних наук, доцент,

Університет митної справи та фінансів

ЗАПОБІГАННЯ ЖІНОЧОЇ ЗЛОЧИННОСТІ

Запобігання жіночій злочинності – невід'ємна частина системи запобігання злочинності взагалі. Вона також здійснюється на двох рівнях: загальносоціальному і спеціально-криминологічному.

Загальносоціальне запобігання жіночій злочинності – це завдання соціально-економічної та політичної систем країни вжити обґрунтованих, ефективних, комплексних, конкретних, реальних за

часом заходів щодо вдосконалення тих відносин, які стосуються проблеми становища жінки у нашому суспільстві.

Дуже багато зусиль та уваги науковці приділяють запобіганню злочинності в цілому, й запобіганню злочинності жінок зокрема. На думку А. П. Закалюка, запобігання злочинності як різновид суспільної діяльності належить до таких важливих напрямків останньої, як соціальний контроль та соціальна профілактика [6, с. 264].

Спеціально-кримінологічне запобігання жіночій злочинності складається із заходів кримінологічної профілактики, відвернення злочинів та їх припинення.

Не менш важливим фактором при формуванні політики боротьби із жіночою злочинністю є вивчення та встановлення вченими закономірностей розвитку даного явища в Україні [5, с. 5-7].

У структурі загальної злочинності даний вид злочинності складає 12,1%, тобто серед всіх засуджених кожна восьма – жінка [3, с. 29]. Коефіцієнт злочинної активності жінок є значно нижчим, ніж серед чоловіків і всього населення в цілому. У структурі жіночої злочинності, як і в загальній злочинності, пальму першості мають крадіжки чужого майна, т.ін.

Проблеми попередження жіночої злочинності варто розв'язувати у межах боротьби зі злочинністю в цілому. Перш за все жінка в суспільстві повинна мати принципово інший життєвий статус. Її сили й увага мають зосереджуватися на сім'ї, дітях. Основними принципами профілактичної роботи з жінками повинні стати гуманність і милосердя, розуміння причин, які штовхнули їх на злочин або аморальні вчинки.

Позитивні результати профілактичної роботи з жінками можуть оздоровити суспільну моральність у цілому, зміцнити соціально схвальні відносини у багатьох сферах життя і насамперед у сім'ї, а також сприятимуть зменшенню злочинності серед підлітків [4, с. 242].

У перспективі, зі зміцненням економіки потрібно розв'язати ще одне дуже складне, проте важливе соціальне завдання – надати жінці право вільного вибору: або працювати і займатися громадською діяльністю, або бути домогосподаркою і виховувати дітей, або суміщати ці заняття [2, с. 216].

Особливо складним виявляється трудове і побутове влаштування жінок, не зайнятих працею, а тим більше тих, які не мають певного місця проживання. Складність не тільки у тому, що не завжди можна знайти для неї роботу (працевлаштування немолодої жінки, а тим більше такої, яка відбула покарання, ще складніше), а й у тому, що далеко не кожна погодиться піти на ту посаду, яка їй пропонується.

В першу чергу слід відмітити, що такі проблеми в повному об'ємі можуть бути вирішені при підйомі економіки усієї країни, зростанні реальних прибутків населення, заробітної плати чоловіків, професійно-

кваліфікаційної підготовленості жінок. Тому виникає потреба у чітких, науково обгрунтованих програмах перекваліфікації, працевлаштування жінок з урахуванням науково-технічного прогресу і ринкового виробництва.

Значну роль у попередженні злочинності жінок мають відігравати установи у справах неповнолітніх органів внутрішніх справ, оскільки виховна дія на дівчат-підлітків, які можуть стати на злочинний шлях, не тільки вельми гуманний, а й доволі ефективний спосіб боротьби зі злочинністю жінок.

У ранній профілактиці сексуальної деморалізації дівчат помітну роль можуть відігравати медичні працівники. Вони здатні не тільки своєчасно виявляти і лікувати гінекологічні розлади і венеричні хвороби, а й установлювати контингент дівчат, які вже почали вчиняти аморальні дії, а також джерело розбещеного впливу на неповнолітніх [1, с. 171].

Отже, в основі причин жіночої злочинності лежать певні явища та процеси: зростання розшарованості суспільства, збільшення в ньому напруженості, конфліктів та ворожості, антигромадських явищ, активна участь жінок у суспільному виробництві, ослаблення соціальних інститутів, в першу чергу сім'ї.

Таким чином проблеми попередження жіночої злочинності повинні вирішуватись в руслі боротьби зі злочинністю в цілому. Її основу повинні скласти економічний розвиток держави та політична стабілізація в ній, запровадження спеціальних програм (Державна програма боротьби з жіночою злочинністю в Україні), програм підтримки сім'ї, створення спеціальних фондів (Фонду допомоги жінкам).

Список використаних джерел:

1. Варивода В. І. Протидія сексуальній експлуатації жінок в Україні / В.І. Варивода // *Наук. вісн. НАВСУ*. – К., 2005. – № 2 – С. 168-173.
2. Жіноча корислива насильницька злочинність в Україні: сучасний стан проблеми / А.Б. Блага // *Вісник Луган. і-ту внутр. справ МВС України*. – 2000. – Вип.1 – С. 214–222.
3. Запобігання правопорушенням в місцях позбавлення волі / За заг.ред. О.М. Джужи та О.Г. Колба. – Луцьк: ПП Іванюк В.П., 2010. – 544 с.
4. Кримінологія : навчальний посібник / За заг. ред. О.М. Джужи. – К.: Атіка, 2009. – 312 с.
5. Кримінологія: підручник для студентів вищих навчальних закладів / За заг. ред. О.М. Джужи. – К.: Юрінком Інтер, 2002. – 416 с.
6. Курс сучасної української кримінології: теорія і практика: у 3 кн. / А. П. Закалюк. – К.: Ін Юре, 2007. – Кн. 1.– 423 с.